

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ความสุขจะอยู่ในความพอดี

(ลูกศิษย์พระอาจารย์สงบ วัดสันติธรรมาราช อ.โพธาราม จ.ราชบุรี ได้มากราบนิมนต์หลวงตาไปโปรดลูกศิษย์ที่วัดสาขา อ.โป่งกระทิง) ท่านหทัยชื่อท่านสงบ เป็นพระวัดป่าบ้านตาด เป็นชาวโพธาราม ไปอยู่วัดป่าบ้านตาด จากนั้นมาแล้วก็มาตั้งวัดที่โพธาราม ที่แรกไปเช่าที่เขายู่ เหมือนอย่างเราว่าเอาราชสีห์ไปหมอบอยู่ในกรง ศาสนาพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดไหน เหมือนเข้าไปหมอบอยู่ในลูกกรง ถูกกรงขัง ไปเช่าที่เขายู่ ว่าอย่างนั้น พอเราไปได้ยินว่าเช่าที่เขายู่ เราสลดสังเวชทันทีเลย

เราก็เลยพูดขึ้นมา ศาสนาเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ต่อโลกธาตุ การที่ให้พระท่านที่มุ่งต่ออรรถต่อธรรมมาปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อประโยชน์ประชาชน ให้มาอยู่ในที่เช่นนี้โดยเช่าที่เขายู่นี้ มันเสียหน้าโพธารามเรานะ เราบอก ไม่เสียใครนะ เสียชาวโพธารามเรานั้นแหละเป็นอันดับแรก ควรที่จะพิจารณาแต่ต่อไป ถ้าหากว่าโพธารามเราจะยกตัวขึ้นกราบไหว้พระพุทธเจ้าให้สนิทใจแล้วควรจะพิจารณาสถานที่ว่าเช่านี้ กลับเป็นเอกเทศสำหรับพระสำหรับธรรมที่จะได้ประกาศธรรมสอนโลกนี้จะดียิ่งกว่านี้ แล้วที่แถวนี้มันไม่มีบ้างหรือ หัวใจของชาวโพธารามเรานี้เป็นศรัทธาล้ำค่าอยู่เยอะ เราได้ชมเชยเรื่อยมา แต่แล้วที่นี้มันเป็นอย่างไรมันเข้ากันไม่ได้นะ มันเป็นข้าศึกกับศรัทธาโพธารามเรา ให้ขยายใหม่ พอว่าอย่างนั้นเรากลับไปก็ไปซื้อที่นั่นปั๊บเลยทันที นั่นละที่นั่นจึงเป็นอย่างนั้น

ท่านสงบเป็นพระปฏิบัติดี ออกมาจากวัดป่าบ้านตาด คือใครก็ตามถ้าออกจากวัดป่าบ้านตาดเราจะสอดแทรกตามดูตลอดเวลาบรรดาลูกศิษย์ ถ้าใครดีเราก็ไปเยี่ยมเรื่อยเสริมเรื่อย เยี่ยมเรื่อย ถ้าไม่ดีไม่ไปเหยียบเลย พูดง่ายๆ ดีไม่ดีชี้หน้าด้วย เอาอย่างนั้นนะเรา ไม่ได้เหมือนใคร นี่พูดถึงเรื่องท่านหทัยก่อนนะ เขาเรียกท่านหทัย ชื่อสงบ แต่ท่านตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ สมณามที่ว่าท่านชื่อสงบ ท่านอยู่ที่นั่น อยากจะให้เราดูทางสวนฝั่ง เราก็เคยไป นี่ไปเพราะอำนาจของจิตของธรรม ของลูกศิษย์ เราไม่ใช่ไปเพราะอะไรนะ เราไม่ได้ไปเพราะสิ่งหรรหราฟุฟ้านั้นนี่นะ

อย่างที่ว่าจะไปสร้างวัดใหม่นี้ วัดจะขึ้นก่อนธรรมนะ เข้าใจไหม สร้างนั้นหรรหราๆ แต่จิตใจหมอบอยู่ใช้ไม่ได้นะ พอพูดนี้กำลังเริ่มสร้างนั้นสร้างนี้เราสะดุดใจแล้วนะนั่น เข้าใจหรือ ให้สร้างหัวใจ สถานที่ที่อยู่ให้เป็นที่เหมาะสมสำหรับพระผู้บำเพ็ญธรรมเพื่อความสว่างาม สถานที่อยู่ให้อยู่ที่สงบสงัด อย่างไม่ไปอยู่นั้นเหมาะแล้ว ที่นั่นอย่าสร้างแบบหรรหราฟุฟา ใช้ไม่ได้ เป็นแบบโลกแบบกิเลสตัณหาได้ไม่พอ เอาวัดอุมา

อวดกัน ส่วนธรรมไม่มีใครมาอวดใครได้ นอกจากพระพุทธเจ้า-พระสาวกอรหันต์ มาอวดโลกครอบโลกธาตุ นี่ที่เลิศเลอ เข้าใจไหม

วัตถุมิได้เลิศเลออะไร ให้อยู่พอเป็นไป อย่างท่านสงบอยู่ที่โพธารามเราชมแล้วนะนั่น เราถึงได้ไปเสมอ ต้นไม้อะไรอยู่นั้นท่านรักษาไว้เรียบร้อย เหมือนสภาพวัดป่าบ้านตาด เราไม่ได้ยกวัดป่าบ้านตาดว่าใหญ่โตนะ แต่ว่าพอเป็นคติกันได้ ในฐานะเราเป็นอาจารย์ของท่านสงบเราก็ยกเอามาพูดเฉยๆ ท่านจับร่องรอยได้ดี ที่นั่นก็ไม่หรรษา ฟุ่ฟาดูกฎิฎุศาลาเราดูได้สบายเลย เย็นตาเย็นใจ ไปที่ไหนหรรษาๆ หรรษาๆ ฟุ่ๆ ฟ่าๆ ถ้าเราไปหลายหนเราจะเตรียมปวดซี่เสียก่อนแล้วค่อยไป ไปก็ชี้ราดนั้นราดนี้แล้วเปิดเลย มันไม่วิเศษวิโสอะไร ประสาวัตถุ อธิฐปนหินทรายเหล็กหลาฟุ่ฟ่ามันเต็มบ้านเต็มเมือง ที่ไหนเจริญมีไหม

พระพุทธเจ้าอยู่ในป่าอิสิปตนมฤคทายวัน กรุงพาราณสี ตรัสรู้มาขึ้นมา จำเลยนั้นเห็นไหม มันจำอยู่ที่ใจต่างหากนะ ไม่ได้จำอยู่ที่วัตถุ นั้นเพียงอาศัยวันหนึ่งๆ ให้พอดีกับสภาพของร่างกายซึ่งเป็นสมมุติด้วยกันอยู่กันได้พอดี อย่าให้หรรษาฟุ่ฟ่าเกิน เหมือนกับว่าเอาเครื่องมาประดับศพ คนตายอยู่ข้างในเอาเครื่องมาประดับหรรษามันดูไม่ได้ อันนี้ก็เหมือนกัน ร่างกายเป็นของเหมือนกับโลกทั่วๆ ไป ธรรมสง่างามอยู่ภายในใจ ให้ประดับทางด้านธรรมะ คือการบำเพ็ญตนให้ดิบให้ดี สถานที่อยู่เหมาะสม กวานาสะตวกสบาย เราชมเชย พระพุทธเจ้าชมเชยมาก่อนแล้ว ที่สร้างนี้ระวังจะไปหรรษาฟุ่ฟ่านะ

ไปที่ไหนอยู่เถอะนะ กระทบอยู่เถอะนะ ขอให้ธรรมอยู่ภายในใจจำไปไหนสง่างามไปหมด ไอ้หรรษาฟุ่ฟ่ามันไม่เป็นประโยชน์อะไรละ ถ้ายังไม่รู้จักประมาณจนไป เพราะมันก็ได้ ติดหนี้ติดสินพระรุงพะรัง สร้างตึกเท่านั้นหลังเท่านั้นหลัง เท่านั้นชั้นเท่านั้นชั้น กูหนังกูสินเขามา ครั้นมาแล้วติดหนี้เขาจนไปเลย ตีกระฟ้าเจ้าของจนมีประโยชน์อะไร นี่ละเรื่องกิเลสเหยียบหัวคน ถ้าธรรมะแล้วไม่เหยียบ อยู่ไหนอยู่ไป ทางฆราวาส ญาติโยมก็ให้ปฏิบัติพอดีพอดี อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัวแล้วมันตกตมนะ ถ้าขึ้นสูงแล้วตก ตกหนักที่สุดด้วยขึ้นสูง ปีนขึ้นเรื่อยๆ ได้ไม่พอๆ ตกนะ ให้อยู่ในความพอดี อะไรที่พอดีแล้วให้อยู่ ความสุขจะอยู่ในความพอดี ไม่ได้อยู่ในความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม

(ผมได้นำแผนที่ที่จะเข้าไปป่งกระทิงมาด้วยครับ) อะไรก็ตามเถอะขอให้เป็นที่สงบสงัด เป็นที่บำเพ็ญเสตวกสบาย นั้นแหละจุดเหมาะสมของธรรม ที่ว่านี่เหมาะสมแล้วหรือ (เหมาะสมครับเป็นป่า) เออ นั่นละเป็นป่า ให้อยู่กับป่า อย่าไปทำลายป่า ให้ทำลายป่าคือกิเลสภายในหัวใจ รกรุงรังอยู่ในนั้น ไฟก็อยู่ในนั้น ให้ทำลายป่านั้น

ต่างหาก อย่าไปทำลายต้นไม้ เราเห็นด้วยแล้ว ท่านสงบดี เราจึงติดตามมาเรื่อย ๆ เห็นไหมมาที่ไรไปวัดโพธารามเรื่อย ๆ ไปเพราะเหตุไร เราไม่ได้ไปเพราะสมบัติเงินทองข้าวของหรูหราฟู่ฟ่า จะร่ำจะรวย ไปที่นั่นร่ำรวยเราไม่มี ภายในหัวใจเราเราพูดจริง ๆ เราไปเพราะหัวใจคนต่างหาก เข้าใจหรือ ถ้าหัวใจหมอบไม่ไป

เงินทองกองเท่าภูเขาเราไม่ดู เราดูหัวใจคน ศาสตราจารย์เอกสาวกทั้งหลายท่านดูหัวใจคน ท่านไม่ได้ดูวัตถุสิ่งของ เอามาอวดท่านไม่ได้สิ่งเหล่านี้ อย่าเอามาอวดบอกตรง ๆ ธรรมนี้เลิศโลก ไม่มีอะไรเกินธรรมแล้ว นั่นเลิศแล้ว ไม่มีคู่แข่ง ให้เล็งธรรมเสมอไปอยู่ที่ไหน อย่าเล็งแต่ด้านวัตถุ ไปทำลายธรรม ทำลายธรรมอยู่ตลอดเวลาเวลานี้วัดมันเป็นวัดที่ไหน มันกลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมดแล้ว เป็นส้วมเป็นถ่านแล้วอะไรอยู่ในส้วมในถ่าน ก็คือมูตรคืออุจจาระ มูตรคืออะไร พระณรรูปปฏิบัติตนเหลวแหลกแหวกแนวอยู่ในวัด มันก็เป็นมูตรเป็นอุจจาระอยู่ในวัด วัดก็กลายเป็นส้วมเป็นถ่านไป มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มบ้านเต็มเมือง ทั้งเขาทั้งเรามันพอ ๆ กันนะทุกวันนี้

ศาสนาแท้อยู่ที่ไหน ธรรมพระพุทธรเจ้าเอาตำรามายันก่อน จากนั้นเอาความรู้ภายในใจยันกันซิ นี้อะไรก็หรูหราฟู่ฟ่า มันเป็นศาสนวัตถุไปหมด ไม่ใช่ศาสนธรรมนะเวลานี้ ธรรมจนจะไม่มี มีแต่ชื่อชาวพุทธ ๆ ความปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนวใช้ไม่ได้นะ เข้าใจแล้วหรือ (ญาติโยมทางนั้นเขาก็ไม่ค่อยใจอยู่ว่าหลงตาไปโปรดญาติโยมทางสวนผึ้ง เขารอหลงตาอยู่นานมากเลยครับ) พวกไหนพวกน้อยใจ ให้ใจใหญ่นะ เรามีครูมีอาจารย์อยู่แล้ว แถวนี่ก็ท่านสงบ ให้ใจใหญ่ นี้ลูกศิษย์หลงตาบ้วนนั้นแหละ ให้ใจใหญ่กันนะ ไม่วันหนึ่ง ๆ ก็ต้องไป คนไปมาหาสู่กันได้ทำไม่ได้ทำไม่ได้ แค่วสวนผึ้งสวนแตงไปไม่ได้มีหรือ (ผมจะฝากแผนที่) ฝากไม่ฝากช่างเถอะ ฟาดเข้าป่า ประสาแผนที่ มีเท่านั้นละ

เมื่อวานนี้ก็เอาปัจจัยไปมอบทางวัดอโศการามเกี่ยวกับเจดีย์ ได้ปัจจัยหนึ่งล้านเจ็ดหมื่นกว่าบาทเมื่อวานนี้ ไปคราวที่แล้วหกล้านกว่า ปัจจัยเจ็ดล้านกว่าแล้วเจดีย์ นี้ก็ต้องมาอยู่ในเรออุ้มครูบาอาจารย์ทั้งหลาย เจดีย์ที่วัดอโศการามนี้จะให้เป็นจุดศูนย์กลางที่บรรจุพระธาตุของพระอรหันต์ในสมัยปัจจุบัน จะอาราธนาท่านมาอยู่ที่นั่นหมด เราเป็นคนพูดเอง ตั้งใจเองพิจารณาเอง จะพยายามอาราธนาครูบาอาจารย์ทั้งหลายซึ่งเป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ เข้ามาบรรจุไว้ที่ภาคกลางของเราคือวัดอโศการาม ให้พี่น้องทั้งหลายได้กราบไหว้พระอรหันต์ในสมัยปัจจุบัน เพราะผู้ปฏิบัติมี ผู้ทรงมรรคทรงผล

เฉพาะอย่างยิ่งสายหลวงปู่มั่นนะ พูดตามหลักความจริง เป็นผู้ทรงมรรคทรงผลอยู่ในป่าในเขาเงียบ ๆ นะ จะเป็นวงกรรมฐานด้วยกันเท่านั้นทราบเรื่องของกันได้ดี คน

อื่นเขาไม่ทราบ เพราะวงกรรมฐานก็เหมือนครอบครัว การพูดกันในครอบครัวๆ พูดได้ ถนัดชัดเจนเข้าใจกันหมด ในบรรดาวงกรรมฐานองค์ไหนมีภูมิจิตภูมิธรรมเป็นยังไงๆ นี้รู้ทั่วถึงกัน แต่ทั่วถึงในวงกรรมฐาน ออกจากนั้นไปเงียบเลย ไม่มีใครรู้ ท่านก็ไม่พูด เข้าใจไหม นี่ผู้ที่ทรงมรรคทรงผลมีน้อยเมื่อไรวงกรรมฐานสายพ่อแม่ครูจารย์มั่นใน สมัยปัจจุบัน ซึ่งอยู่ตามป่าตามเขา ทุกภาคมี ปฏิบัติท่านเอาจริงเอาจัง เงียบๆ นะ

อริของท่านที่กลายเป็นพระธาตุๆ แล้วยี่ สร้างเจดีย์เสร็จแล้วเราจะอาราธนา ท่านมาประดิษฐานไว้ที่นั่น ให้บรรดาพี่น้องชาวพุทธเราทั่วประเทศไทยได้กราบไหว้บูชา พระอรหันต์ในสมัยปัจจุบัน ที่เจดีย์วัดโศการาม นั้นเป็นจุดที่ตั้งตรงกลางของพระ อรหันต์ในสมัยปัจจุบันจะมาอยู่ที่นั่น

วันที่ ๒๙ คือวันนี้ทองคำภาคเช้านี้ได้ ๓๔ บาท ๑๒ สตางค์ ทองคำตั้งแต่วันที่ ๗ ธันวาคมซึ่งเป็นวันเรามาถึงกรุงเทพฯ ถึงเช้าวันนี้ได้ ๑๙ กิโล ๑๑ บาท ๖๕ สตางค์ นี้ ขาดอยู่ไม่มากน่าจะถึง ๒๐ กิโล ขาดก็บาทหะ (๕๕ บาทครึ่ง) เอาละเราจะเริ่มเสก คาถากว้านให้ลูกศิษย์เสกคาถาไปหามา อย่างน้อยให้ได้ ๒๐ กิโลก่อนที่จะกลับอุดร เราก็พยายามจะนำทองคำซึ่งเป็นหัวใจของชาตินี้หนุนคลังหลวงของเรา จึงพยายามทุกวิถีทางเพื่อพี่น้องลูกหลานไทยเรา เราอุตส่าห์พยายามทุกด้านทุกทาง มีเท่านั้นละวันนี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz